

Prikje bij zondag 14 april 2024

Derde paaszondag

In beweging komen ...

Na Jezus' kruisdood voelen zijn volgelingen
zich gebroken, ontgoocheld, kwaad,
onthutst, radeloos, verdoofd, verstomd ...
Het beeld van het kruis laat hen niet los.
Ze sluiten zich af en ze zijn bang.
Ze voelen zich ijl, leeg, geschokt en wezenloos.
Een groot gemis verlamt hun hart en
snijdt hen af van de wereld buiten hen.
O zo herkenbaar als de dood je pad kruist!
Bij zijn graf vinden ze Hem niet.
Het kost hun tijd en moeite om
zijn nabijheid weer op het spoor te komen
in Galilea, in hun leven van alledag.

Diep in hun hart, in hun binnenste,
krijgen ze gaandeweg weer voeling met Hem.
Ze ontmoeten Hem vooral als ze *samen* zijn
in het bovenzaaltje, op hun vissersboot,
tijdens hun werk, aan het strand ...
Of als ze *onderweg* zijn,
zoals Kleopas en zijn kameraad
die van Jeruzalem naar Emmaüs trekken.
Terwijl die twee uit de Schriften lezen
en het brood breken,
voelen ze Hem weer in hun midden.
Enthousiast gaan ze dat vertellen in Jeruzalem.

Als Petrus enkele jaren later over Jezus spreekt,
noemt Hij Hem zonder aarzelen en met klem
de gids op de weg naar het leven.
En hij is er zeker van: Hij is niet dood, Hij leeft.

Dat besef verwerven de leerlingen
stap voor stap in de *vijftigdagentijd* nà Pasen.
Dat is de weg van elke mens
van dood naar leven.

De weg van Goede Vrijdag over Pasen naar Pinksteren!

Mia Verbanck